

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobce: **B. H.**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

I. **Žaloba se odmítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného jako nadřízeného orgánu Městského úřadu Nymburk projednávajícího stavební záměr „*V. – Nový chodník a přechod pro chodce na silnici X*“ (dále jen „stavební záměr“). Žalobce požaduje, aby soud žalovanému uložil převzít věc podle § 80 odst. 4 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a řídit se rozhodnutím Ministerstva dopravy ze dne 27. 12. 2023, č. j. MD-38877/2023-930/3, kterým ministerstvo zamítlo odvolání obce Velenka a potvrdilo rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2023, č. j. 078043/2023/KUS-DOP/KUB, o zrušení společného územního souhlasu a souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru. Žalobce dne 4. 9. 2024 podal podnět k zahájení řízení o odstranění stavby. V mezičase však bylo zahájeno společné územní a stavební řízení o povolení stavebního záměru. Tento postup je dle žalobce nesprávný. Dne 11. 11. 2024 žalobce požádal žalovaného o uplatnění opatření proti nečinnosti Městského úřadu Nymburk. Žalovaný na to dosud nereagoval.
2. Podle § 46 odst. 1 písm. d) správního řádu platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřípustný.
3. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat **rozhodnutí ve věci samé** nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
4. Žalobce se domáhá, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat konkrétní opatření podle § 80 odst. 4 písm. b) správního řádu („*nadřízený správní orgán může usnesením převzít věc a*

rozhodnout namísto nečinného správního orgánu“). Opatření nadřízeného orgánu, vydané v rámci postupu dle § 80 správního řádu však není rozhodnutím ve věci samé ani osvědčením ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., ale aktem interní povahy. Tímto procesním prostředkem nápravy nadřízený orgán zajišťuje naplnění jedné ze základních zásad správního řízení, a to vyřizování věci bez zbytečných průtahů. Jelikož se nejedná o rozhodnutí ve věci samé ani osvědčení, nelze se vůči jeho nevydání bránit žalobou proti nečinnosti podle § 79 a násl. s. ř. s., taková žaloba je totiž nepřipustná [viz rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 18. 12. 2012, č. j. 9 Ans 16/2012-84, či ze dne 11. 3. 2010, č. j. 5 Ans 2/2010-127].

5. Soud proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 79 odst. 1 s. ř. s.
6. Nad rámec výše uvedeného odůvodnění soud doplňuje, že tento závěr neznamená, že by žalobci byla odepřena soudní ochrana proti tvrzené nečinnosti správních orgánů ve společném územním a stavebním řízení o povolení stavebního záměru. Žalovaný jako nadřízený orgán má vyřídit podaný prostředek ochrany proti nečinnosti bezodkladně, nejpozději ve lhůtě do 30 dnů (srov. § 71 správního řádu). Marným uplynutím této lhůty je podmínka bezvysledného vyčerpání prostředků naplněna (viz rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 9 Azs 344/2016-22, body 23 až 25). Poté se lze bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti, nikoliv však ve vztahu k nadřízenému orgánu (přijetí konkrétního opatření proti nečinnosti), ale ve vztahu ke správnímu orgánu, který vede řízení ve věci samé. V nyní posuzovaném případě by se žalobce mohl bránit nečinnostní žalobou proti Městskému úřadu Nymburk, který je dle tvrzení žalobce nečinný v řízení o společném územním a stavebním řízení. Soud pro úplnost zdůrazňuje, že tímto poučením, které žalobci poskytl jako nezastoupenému účastníkovi nad rámec nutného odůvodnění, nijak nepředjímá úspěšnost takové žaloby. Soud pouze považoval za vhodné vysvětlit, že tímto usnesením o odmítnutí žaloby není žalobci odepřena ochrana proti nečinnosti správních orgánů.
7. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. února 2025

Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu